

Vindecarea lui Naaman (5)

Sfârșitul lui Ghehazi

Hugo Bouter

© Hugo Bouter, Online începând de la: 26.10.2018, Actualizat: 26.10.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: 2 Împărați 5.20-27

2 Împărați 5.20-27: Și Ghehazi, slujitorul lui Elisei, omul lui Dumnezeu, a zis: „Iată, stăpânul meu a cruțat pe Naaman sirianul și n-a luat din mâinile lui ce a adus; viu este Domnul, voi alerga după el și voi lua ceva de la el“. Și Ghehazi a alergat după Naaman. Și, când l-a văzut Naaman alergând după el, a sărit din car în întâmpinarea lui și a zis: „Pace?“ Și el a zis: „Pace! Stăpânul meu m-a trimis, zicând: «Iată, au venit la mine tocmai acum, din ținutul muntos al lui Efraim, doi tineri dintre fiii profeților; dă-le, te rog, un talant de argint și două schimburi de haine»“. Și Naaman a zis: „Învoiește-te să iei doi talanți“. Și a stăruit de el și a legat doi talanți de argint în doi saci cu două schimburi de haine și le-a pus pe doi dintre slujitorii săi și le-au purtat înaintea lui. Și, când a venit la deal, le-a luat din mâna lor și le-a strâns în casă; și a dat drumul oamenilor și ei au plecat. Și a intrat și a stat înaintea stăpânului său. Și Elisei i-a zis: „Dincotro, Ghehazi?“ Și el a zis: „Robul tău n-a fost nicăieri“. Și Elisei i-a zis: „N-a mers inima mea cu tine când s-a întors omul din carul său în întâmpinarea ta? Este timp de luat argint și de primit haine, și măslini și vii, și oi și boi, și robi și roabe? Lepra lui Naaman se va lipi de tine și de sămânța ta pentru totdeauna“. Și a ieșit dinaintea lui lepros, alb ca zăpada.

După ce am văzut cum a fost curățit Naaman și cum și-a dedicat viața lui Dumnezeu, ne îndreptăm atenția spre sfârșitul tragic al lui Ghehazi. Aceasta este o atenționare serioasă adresată creștinilor cu numele.

Lăcomia lui Ghehazi

Sfârșitul capitolului constituie perechea întunecată a relatării despre curățirea lui Naaman. Lăcomia lui Ghehazi se deosebea mult de lepădarea de sine a lui Elisei. Minciuna slujitorului stă în mare contrast cu sinceritatea stăpânului lui. Vedem aici cum Dumnezeu verifică inima și rărunchii (Psalmul 7.9; Ieremia 11.20). El judecă gândurile și simțirile inimii (Evrei 4.12). El aduce la lumină chiar și ce este ascuns și descoperă sfaturile inimii (1 Corinteni 4.5). El are puterea să dea pe față pe cei fățarnici. El știe totul. Așa auzim aici ce gândea Ghehazi și planurile, pe care el le născocea (2 Împărați 5.20). El credea că secretul lui va rămâne ascuns. El nu a ținut seama de Dumnezeu viu. Ce evaluare greșită, ce rătăcire, să gândească, că el ar putea abuza de poziția și autoritatea omului lui Dumnezeu fără să aibă parte de consecințe grave.

Ghehazi, mânat de dorința după bani și bunăstare, a căzut dintr-un păcat în altul. Este o listă tristă de minciuni păcătoase și înșelăciune, o desconsiderare a stăpânului său și abuz de autoritatea acestuia. Realmente, dragostea de bani este o rădăcină a tuturor relelor (1 Timotei 6.10). Și lăcomia nu este altceva decât slujire la idoli (Coloseni 3.5). Ghehazi a avut chiar curajul să jure pe Dumnezeu, că el va alerga după Naaman și va lua ceva de la el: „(...) viu este Domnul.“ Ce jurământ pe față, fals. Ghehazi s-a dat evlavios, dar curând a fost demascat.

Slujitorul profetului nu a avut nici un respect față de acțiunile stăpânului său. Pentru el era de neînțeles că stăpânul său l-a ajutat necondiționat pe acest sirian, pe dușmanul lui Israel. Se pare că el nu acordă nici o importanță faptului că Naaman venise să cunoască pe Dumnezeu

lui Israel și să învețe să trăiască din har. Ar fi păcat să piardă o astfel de ocazie favorabilă. A fugit repede după Naaman, ca să repare această omisiune. Naaman a văzut pe cineva fugind după el. A sărit din carul său și a întrebat îngrijorat: „Pace?” (2 Împărați 5.21). Ghehazi avea minciuna pregătită. Doi profeți (săraci) veniseră la Elisei. Întrebarea era, dacă ei ar putea primi câte un talant de argint și haine de schimb. Naaman era bucuros să poată totuși arăta recunoștința lui pe acest drum, și a dat o cantitate dublă de argint, decât a fost rugat. Cu ajutorul robilor lui Naaman Ghehazi a dus totul pe deal în apropierea casei lui Elisei. Aici s-a despărțit de oameni și a dus comoara într-un loc sigur.

Întâlnirea lui Ghehazi cu Elisei

Ca și cum nu ar fi fost nimic, Ghehazi a intrat și a stat înaintea stăpânului său. S-a dat a fi un slujitor credincios. Elisei i-a pus o întrebare lămuritoare: „Dincotro, Ghehazi?” (2 Împărați 5.25a). Astfel de întrebări străpungătoare sunt caracteristice pentru Scriptură. În cartea Geneza, de exemplu, sunt trei întrebări esențiale pentru oricine: „Unde ești?”, „Ce ai făcut?”, „De unde vii și unde te duci?” (Geneza 3.9; 4.10; 16.8).

Cu o ultimă minciună Ghehazi a încercat să acopere înșelătoria lui: „Robul tău n-a fost nicăieri” (2 Împărați 5.25b). După aceea urmează demascarea. Dumnezeu a descoperit lui Elisei adevărul. El a văzut ce s-a petrecut: „N-a mers inima mea cu tine când s-a întors omul din carul său în întâmpinarea ta?” (2 Împărați 5.26a). Elisei a mai pus o ultimă întrebare cercetătoare: „Este timp de luat argint și de primit haine, și măslini și vii, și oi și boi, și robi și roabe?” (2 Împărați 5.26b). Însă Ghehazi a gândit că era o ocazie deosebită să-și facă o viață nouă. Și astăzi sunt mulți credincioși ușor influențabili prin bunăstarea materială!

Dar dacă din această întrebare facem o aplicare ceva mai liberă, vedem că Ghehazi nu a recunoscut natura adevărată a zilelor în care el trăia. El nu a recunoscut că era un timp în care judecata stătea gata să înceapă (compară cu Luca 12.56). El nu a înțeles, că era mai bine să trăiască împreună cu omul lui Dumnezeu în rușine, decât în bunăstare. Dar cum este cu noi? Observăm noi, că trăim în ultimele zile? Cunoaștem noi timpurile, ca să știm ce trebuie să facă Israel (1 Cronici 12.32)? Dorim noi să fim slujitori credincioși ai Domnului, care așteaptă venirea Lui?

O pedeapsă

Ghehazi a fost pedepsit pe drept cu boala de care Naaman a fost vindecat. Deoarece el și-a însușit pe nedrept argintul lui Naaman, el a primit și boala lui. În continuare era o judecată colectivă (compară cu Iosua 7.24; Daniel 6.25). Leprea se va lipi de el și urmașii lui pentru totdeauna (2 Împărați 5.27a).

După aceea Ghehazi a părăsit casa lui: „Și a ieșit dinaintea lui lepros, alb ca zăpada” (versetul 27b; compară cu Exodul 4.6; Numeri 12.10). Marcat de boala sa, „a ieșit de la el”. Era imposibil pentru el din punct de vedere moral să rămână în apropierea lui Elisei, cu toate că el putea fi declarat curat conform legii leprosului (Leviticul 13.13).

Această pedeapsă aspră era în concordanță cu gravitatea păcatului:

- (1) El nu a ținut seama de faptul că iubirea de bani este o rădăcină a tuturor relelor.
- (2) El a cedat poftelor lui carnale (bani și bunăstare).
- (3) El a desconsiderat autoritatea omului lui Dumnezeu înaintea lui Naaman.
- (4) El a mințit pe profet.
- (5) El a disprețuit harul lui Dumnezeu față de păgâni.
- (6) El nu a arătat înțelegere pentru timpul în care trăia.

Dar cât de îngrozitor este pentru cineva, care a trăit așa de aproape de Elisei, să plece în felul acesta din prezența profetului! Nu știm, dacă el l-a mai văzut vreodată. Aceasta este o atenționare serioasă pentru cei care mărturisesc că sunt creștini, pentru toți care sunt familiarizați cu Hristos, Omul lui Dumnezeu, dar pe care nu-L cunosc cu inima. Sfârșitul lui Ghehazi ne lasă să ne gândim la ceea ce Pavel, un profet nou-testamental, a scris credincioșilor din Corint, care mărturiseau că ei cunosc pe Domnul. „Dacă cineva nu-L iubește pe Domnul Isus Hristos, să fie anatema (blestat); Maranata [remarcă: Domnul vine sau să vină]!” (1 Corinteni 16.22). Astfel de persoane trebuie să sufere pedeapsă veșnică, pierzare veșnică de la fața Domnului, și de la gloria puterii Sale (2 Tesaloniceni 1.9).

Întrebări

- (1) Te-ai verificat vreodată, dacă ești un credincios adevărat (compară cu 2 Corinteni 13.5)?
- (2) Recunoști tu, că ești vinovat ca Ghehazi, dacă nu te întorci cu adevărat de la idoli la Dumnezeu?
- (3) Cauți tu prezența lui Hristos, adevăratul Om al lui Dumnezeu, cu inima sinceră?

Tradus de la: *Die Heilung Naamans*
Lektionen aus 2 Könige 5, 2004

Traducere: Ion Simionescu